

anden Side ser jeg ingen som helst Fare i, om man var blevet staaende ved de hidtil gældende 50 km, det vilde jeg gerne være gaaet med til. Det, som det drejer sig om i denne Henseende, er navnlig, at Lovens Bestemmelser overholdes. Det har ganske vist staaet i den hidtil gældende Lov, at 50 km's Fart var den højst tilladelige Hastighed, men man ved jo meget vel, at denne Bestemmelse er blevet overtraadt i uhyre mange Tilfælde. Masser af Mennesker sætter en Ære i at vise, hvor hurtig deres Vogn kan løbe, og mange, ved jeg, kører 60—70 km i Timen. Det er fuldkommen forkasteligt, med en saadan Hastighed forøges Faren baade for dem, der sidder i Vognen, og for dem, der færdes paa Vejene. Jeg mener altsaa, at man maa ikke komme over en rimelig Hastighed som Maksimumsgrænse, og denne skal man se meget strengt paa bliver overholdt. I saa Tilfælde tror jeg ikke, de 50 km vilde betyde saa meget, og jeg vilde nærmest holde paa denne Grænse, fordi man løber mindre Fare for, at den bliver overskredet. Jeg tror, at jo længere vi sætter Grænsen for Maksimumshastigheden ned, des hyppigere vil den blive overtraadt.

Med Hensyn til den Paragraf, der paa et givet Tidspunkt var vedtaget af Folketinget, om Forbud mod Nydelse af Spiritus og Tobak, hilser jeg for mit Vedkommende med Glæde, at denne Bestemmelse atter er taget ud, fordi jeg i al Almindelighed ingen Betydning tillægger den, og navnlig fordi det forekommer mig at være et overmaade stærkt Indgreb i den personlige Frihed. Jeg har intet imod, at der bliver truffet endog meget skarpe Bestemmelser angaaende Fratagelse af Tilladelse til at føre et Køretøj, naar den paagældende Fører har været beruset. Det forekommer mig fuldt ud berettiget, at der sættes streng Straf herfor. Bestemmelser herom er altsaa ogsaa nu kommet ind i Forslaget, men de har efter min Mening faaet en uheldig Form. Der staaer nemlig i 16de—17de Linie i § 34, at naar en Fører har ført et Motorkøretøj i beruset Tilstand, skal Retten o. s. v. Det ser ud, som om det er Motorkøretøjet, der er beruset, men det er vist ikke Meningen. — Naar der af de to ærede foregaaende Ordførere har været talt om, at de kunde

ønske Bestemmelsen om Forbud mod Tobaksrygning genoptaget, vil jeg dertil sige, at det er jeg absolut ikke stemt for. Jeg tillægger den ikke nogen Betydning, jeg indser ikke, at der er nogen Fare ved, at Føreren sidder ved Rattet og ryger Tobak; skulde der være nogen Fare ved Tobaksrygning paa en Bil, ligger Faren deri, at den, som sidder ved Siden af Føreren, ryger, idet hans Tobaksaske kan flyve i Øjnene paa Føreren, hvilket kan distrahere denne. Det kan ske, naar Vinden bærer ind mod Førerpladsen, derimod sker det aldrig, at Asken fra ens egen Cigar flyver en i Øjnene, det er i alt Fald aldrig passeret mig, som selv styrer min Vogn. Det skyldes simpelt hen det Forhold, at der altid er Glas foran Førersædet, og selv om Vinden kommer fra Siden eller bagfra, gaar Lufttrykket ind mod Glasset paa Grund af Bilens Fart. Vinden kommer fra Siden og blæser Asken fra Førerens Cigar til en af Siderne, ikke op i Øjnene paa ham. Jeg mener, at det vilde være ganske overflødigt paa ny at optage denne Bestemmelse i Lovforslaget, i alt Fald er jeg Modstander deraf.

Jeg kommer endelig til det vigtigste Punkt i hele Lovforslaget, i alt Fald det, som betyder noget i økonomisk Henseende, nemlig Skattegrundlaget. Det forekommer mig, at Skattegrundlaget er i højeste Grad uretfærdigt. Det var uretfærdigt i Forvejen; at det er blevet en lille Smule mere retfærdigt derved, at man har kombineret Hestekræfterne med Vægten af Vognen, er muligt, men jeg kan ikke erkende, at Grundlaget er retfærdigt, naar man her ved Retfærdighed forstaar, at de Vogne, som slider paa Vejene, skal betale for Sliddet. Det er dog en given Ting, at selv om en Vogn har nok saa mange Hestekræfter eller vejer nok saa meget, gør den ingen Skade paa Vejene, naar den staaer i Garagen. Der er en uhyre Forskel paa, hvor meget de forskellige Vogne her i Landet benyttes. Gaar man ud fra, at Vognene skal betale for Sliddet paa Vejene, maa man over til en Beskatningsmetode, som betinger, at Skatten betales i Forhold til Sliddet paa Vejene, altsaa i Forhold til, hvor meget Vognen bruges, og man maa da søge at komme ind paa et helt andet System. Jeg er ikke i Tvivl om, at det